

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

6. september 2006 *

Kohtuasjas T-6/05,

DEF-TEC Defense Technology GmbH, asukoht Frankfurt Maini ääres (Saksamaa),
esindaja: advokaat H. Daniel,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindaja: D. Botis,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse
astuja Esimese Astme Kohtus

Defense Technology Corporation of America, asukoht Jacksonville, Florida
(Ühendriigid), esindajad: advokaadid G. Würtenberger ja R. Kunze,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 8. novembri 2004. aasta otsuse (asi R 493/2002-2) peale, mis on tehtud vastulausemenetluses DEF-TEC Defense Technology GmbH ja Defense Technology Corporation of America vahel,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud N. J. Forwood ja S. S. Papasavvas,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades 12. jaanuaril 2005 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 18. aprillil 2005 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 2. juunil 2005 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 7. märtsil 2006 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/1, lk 146) (muudetud kujul) artikli 8 lõike 3 alusel ei registreerita ühenduse kaubamärki kaubamärgiomaniku vastuseisu korral, kui kaubamärgiomaniku agent või esindaja taotleb registreerimist enda nimel ilma omaniku nõusolekuta, välja arvatud juhul, kui agent või esindaja suudab oma tegevust põhjendada.
- 2 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995 L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/1, lk 189; edaspidi „rakendusmäärus“), eeskirjad 17, 55, 61, 65, 79 ja 96 sätestavad:

„Eeskiri 17

Keelte kasutamine vastulausemenetluses

1. Kui vastulause ei ole esitatud keeles, milles on esitatud ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus ja mis on üks ameti ametlikest keeltest, või taotluse esitamisel märgitud teises keeles, esitab vastulause esitaja vastulause tõlke ühesse nendest keeltest ühe kuu jooksul pärast vastulause esitamise tähtaja lõppemist.

2. Kui eeskirja 16 lõigete 1 ja 2 kohaselt vastulause toetuseks esitatud tõendeid ei esitata vastulause menetlemise keeles, esitab vastulause esitaja tõendite tõlke sellesse keelde ühe kuu jooksul pärast vastulause esitamise tähtaja lõppemist või vajaduse korral tähtaja jooksul, mille amet määrab eeskirja 16 lõike 3 kohaselt.

[...]

Eeskiri 55

Allkiri, nimi ja pitsar

1. Kõigis ameti otsustes, teadetes ja teatistes märgitakse ära vastava küsimuse eest vastutav osakond või muu üksus ja vastutava ametniku või vastutavate ametnike nimed. Otsustel, teadetal ja teatistel peab olema ametniku allkiri või ametnike allkirjad või nende asemel ameti trükitud või pitsatiga löödud pitsar.

2. Kui otsused, teated või teatised edastatakse faksi teel või muude tehniliste sidevahendite abil, võib ameti juhataja lubada kasutada ameti vastutava osakonna või üksuse ja vastutava ametniku või vastutavate ametnike nimede tuvastamiseks muid vahendeid või pitsari asemel muud identifitseerimisvahendit.

[...]

Eeskiri 61

Teatamist käsitlevad üldsätted

1. Ameti menetluse puhul edastatakse ameti teated kas originaaldokumendi, selle dokumendi ameti tõestatud või pitseriga varustatud ära kirja või pitseriga varustatud arvutiväljatruki kujul. Menetluspoolte esitatavad dokumentide ära kirjad ei vaja sellist kinnitust.

2. Teated edastatakse järgmiselt:

- a) posti teel eeskirja 62 kohaselt;
- b) käsipostiga eeskirja 63 kohaselt;
- c) jättes teate ametis asuvasse postkasti eeskirja 64 kohaselt;
- d) faksi teel või muid tehnilisi vahendeid kasutades eeskirja 65 kohaselt;
- e) avaliku teatamisega eeskirja 66 kohaselt.

[...]

Eeskiri 65

Teate edastamine faksi teel või muid tehnilisi vahendeid kasutades

1. Faksi teel teatamiseks edastatakse asjaomase dokumendi originaal või ärakiri eeskirja 61 lõike 1 kohaselt. Sellise edastamise üksikasjad määrab kindlaks ameti juhataja.

2. Üksikasjad teadete edastamiseks muude tehniliste sidevahendite abil määrab kindlaks ameti juhataja.

[...]

Eeskiri 79

Teatamine kirjalikult või muul viisil

Ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlused ja muud määruses sätestatud taotlused ning muu ametile adresseeritud teave edastatakse järgmiselt:

- a) edastades asjaomase dokumendi allkirjastatud originaali ametile posti teel, isiklikult või muul viisil; edastatud dokumentide lisad ei pea olema allkirjastatud;

b) edastades allkirjastatud originaali faksi teel eeskirja 80 kohaselt;

c) teleksi või telegrammiga eeskirja 81 kohaselt;

d) edastades teate sisu elektrooniliselt eeskirja 82 kohaselt.

[...]

Eeskiri 96

Kirjalik menetlus

1. Ilma et see piiraks määruse [nr 40/94] artikli 115 lõigete 4 ja 7 kohaldamist ja kui käesolevates eeskirjades ei ole sätestatud teisiti, võib iga pool kasutada ametis toimuvates kirjalikes menetlustes ükskõik missugust ameti ametlikku keelt. Kui valitud keel ei ole menetluskeel, esitab pool tõlke sellesse keelde ühe kuu jooksul pärast originaaldokumendi esitamise kuupäeva. Kui ühenduse kaubamärgi taotleja on ametis toimuva menetluse ainuke pool ja ühenduse kaubamärgi taotlus ei ole esitatud ühes ameti ametlikest keeltest, võib tõlke esitada ka taotleja poolt taotluses märgitud teises keeles.

2. Kui käesolevates eeskirjades ei ole sätestatud teisiti, võib ametis toimuvates menetlustes kasutatavad dokumendid esitada ükskõik millises ühenduse ametlikus keeles. Kui selliste dokumentide keel ei ole menetluskeel, võib amet nõuda tema määratud tähtaja jooksul tõlke esitamist sellesse keelde või menetluspoole valikul ühte ameti keeltest.”

- 3 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) juhataja 1. aprilli 1997. aasta otsusest EX-97-1, mis määrab kindlaks ühtlustamisameti otsuste, teatiste ja teadete vormi, tuleneb, et kui ühtlustamisameti otsus, teatis või teade on edastatud faksi teel, siis vastutava osakonna või muu üksuse ja vastutava ametniku või vastutavate ametnike nimede tuvastamiseks piisab, kui vastutav osakond või muu üksus on täpsustatud dokumendi päises ja kui otsuse, teatise või teate lõpus on ära näidatud vastutava ametniku või vastutavate ametnike täisnimed. Nimi või nimed võivad olla lisatud vastutava ametniku või vastutavate ametnike allkirjatempliga.

Vaidluse taust

- 4 DEF-TEC Defense Technology GmbH esitas 16. septembril 1997 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

- 5 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on alljärgnev kujutismärk FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR:

- 6 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) kohaselt klassidesse 5, 8 ja 13. Kaubad vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

- klass 5: „farmaatsia-, veterinaaria- ja hügieenitarbed; meditsiinilised dieetained, lastetoidud; plaastrid, sidemematerjalid; hambaploomi- ja hambajäljendite tegemise materjalid; desinfektsioonivahendid; kahjuritõrjevahendid; fungitsiidid, herbitsiidid”;

- klass 8: „käsi-tööriistad ja käsi-töövahendid; noad, kahvlid, lusikad; terarelvad; habemenoad”;

- klass 13: „laskemoon, laskevarustus, ärritavate gaaside pihustid, muud ründevõi kaitserelvad”.

- 7 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 7. detsembri 1998. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 93/1998.
- 8 Jacksonville'is asuv äriühing Defense Technology Corporation of America ostis 1996. aasta oktoobris ära Ühendriikide Wyomingi osariigi õiguse alusel asutatud äriühingu Defense Technology Corporation of America (edaspidi „Wyomingi äriühing”) vara. Selle käigus omandas menetlusse astuja kaubamärgi FIRST DEFENSE.
- 9 Menetlusse astuja esitas 8. märtsil 1999 määruse nr 40/94 artikli 42 alusel taotletava kaubamärgi registreerimise suhtes vastulause.
- 10 Oma vastulause toetuseks tugines menetlusse astuja eelkõige määruse nr 40/94 artikli 8 lõikele 3, leides, et hageja oli selle sätte mõttes tema agent ja et nimetatu on ilma tema nõusolekuta taotlenud mitmete talle kuuluvate Ühendriikides registreeritud kaubamärkidega peaaegu identsete tähiste registreerimist. Vastulause tugines käesoleval juhul Ühendriikide kaubamärkidele FIRST DEFENSE, mis olid järgnevad:
- 6. aprillil 1993 nr 1 763 666 all klassi 13 kuuluvale kaubale „aerosoolpakendis orgaanilist ärritavat gaasi sisaldav kaitseotstarbeline mittelõhkev relv” registreeritud sõnamärk FIRST DEFENSE;
  - 28. märtsil 1995 nr 1 885 967 all kaupadele klassis 13 registreeritud kujutismärk, mis kujutab lendavat kotkast;

— 7. septembril 1993 nr 1 792 165 all mitmetele kaupadele klassis 13 registreeritud kujutismärk DEF-TEC PRODUCTS, mis on esitatud kolmnurkse kujundi sees.

- 11 Vastulausete osakonna 21. märtsi 2002. aasta otsusega rahuldati vastulause osas, milles see tugines määruse nr 40/94 artikli 8 lõikele 3, ja lükati ühenduse kaubamärgitaotlus sellest tulenevalt tagasi klassi 8 kuuluvate „terarelvade” ja klassi 13 kuuluvate kaupade „laskemoon, laskevarustus, ärritavate gaaside pihustid, teised ründe- või kaitserelvad” osas.

- 12 Hageja esitas 21. mail 2002 määruse nr 40/94 artiklite 57–59 alusel vastulausete osakonna otsuse peale ühtlustamisametile kaebuse.

- 13 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis 8. jaanuari 2004. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) kaebuse rahuldamata ja kulud hageja kanda.

Poolte nõuded

- 14 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

15 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta tühistamishagi rahuldamata esimest väidet puudutavas osas;

— jätta hagi rahuldamata teist väidet puudutavas osas, juhul kui kohus peab vajalikuks jätta vaidlustatud otsuse jõusse teistsugustel põhjendustel, ja sellisel juhul mõista kohtukulud välja hagejalt;

— teise võimalusena rahuldada hagi ainult teise väite osas ja saata asi otsuse tegemiseks tagasi apellatsioonikotta ning jätta kohtukulud poolte endi kanda.

16 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 17 Oma hagi toetuseks esitab hageja kaks väidet. Esimeses väites teatab hageja, et vastulausete osakonna otsus ei ole nõuetekohaselt allkirjastatud ning on tühine. Teises väites märgib hageja, et vaidlustatud otsus on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 8 lõikega 3.

Esimene väide: vastulausete osakonna otsuse tühisus

Poolte argumendid

- 18 Hageja leiab, et vastulausete osakonna otsus, mis edastati talle ainult faksi teel, on tühine. Puudusid nende nimetatud osakonna liikmete allkirjad, kes otsuse vastu võtsid. Rakendusmääruse eeskirja 79 punktidest a ja b tuleneb, et ühtlustamisametile teadete edastamise üks võimalus on allkirjastatud originaali faksi teel edastamine. Asjaolu, et seda väidet ei esitatud apellatsioonikojas, ei kõrvalda järeldust, et vastulausete osakonna otsus on tühine.
- 19 Ühtlustamisamet leiab, et väide on vastuvõetamatu selles osas, milles hageja taotleb, et Esimese Astme Kohus tuvastaks vastulausete osakonna otsuse tühisuse. Lisaks märgib ta, et hageja toob selle väite esile esimest korda ega ole vastulausete

osakonna otsuse kehtivust vaidlustanud apellatsioonikojas. Oletades, et asjaomase väitega püütakse tõendada, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, sest apellatsioonikoda oleks pidanud omal algatusel esile tooma olulise vorminõude rikkumise, mis muudab vastulausete osakonna otsuse õigustühiseks, ei ole see argument põhjendatud. Ühtlustamisamet rõhutab, et käesoleval juhul tuleb kohaldada rakendusmääruse eeskirju 55, 61 ja 65. Ühtlustamisameti arvates volitab rakendusmääruse eeskirja 55 lõige 2 ühtlustamisameti juhatajat lubama ühtlustamisameti otsuste edastamisel muude viiside kasutamist, ilma et oleks tingimata nõutav otsuse vastu võtnud liikmete allkiri; sellel eesmärgil on nimelt otsus EX-97-1 vastu võetudki. Seega vastab ühtlustamisameti otsus, mis sisaldab otsuse langetanud vastulausete osakonna liikmete trükitud nimesid kõigile otsuse vastuvõtmise eelduseks olevatele vorminõuetele.

20 Menetlusse astuja leiab, et käsitletav väide on vastuvõetamatu.

Esimese Astme Kohtu hinnang

— Vastuvõetavus

21 Määruse nr 40/94 artikli 63 lõike 1 kohaselt saab Euroopa Kohtule esitada kaebusi ainult apellatsioonikodade otsuste peale. Seega on sellise hagi raames vastuvõetavad ainult sellised väited, mis on suunatud apellatsioonikoja otsuse vastu (7. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-303/03: Lidl Stiftung vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — REWE-Zentral (Salvita), EKL 2005, lk II-1917, punkt 59).

- 22 Seega ei ole kontrolli ulatus, mida apellatsioonikoda on kohustatud kaebuse esemeks oleva otsuse suhtes teostama, põhimõtteliselt kindlaks määratud üksnes kaebuse esitanud poole väljatoodud väidetega. Järelikult, isegi kui kaebuse esitanud pool ei ole tuginenud konkreetsele väitele, on apellatsioonikoda siiski kohustatud kõikide asjakohaste õiguslike ja faktiliste asjaolude valguses uurima, kas kaebuse esemeks olevat otsust võis õiguspäraselt vastu võtta või mitte (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 23. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-308/01: Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — LHS (UK) (KLEENCARE), EKL 2003, lk II-3253, punkt 29 ja 1. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-57/03: SPAG vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Dann ja Backer (HOOLIGAN), EKL 2005, lk II-287, punkt 18).
- 23 Käesoleval juhul väidab hageja Esimese Astme Kohtus, et vastulausete osakonna otsus on tühine allkirja puudumise tõttu. Kuigi seda väidet ei esitatud apellatsioonikojas, siis oletades, et kohaldatavaid vorminõudeid on rikutud, oleks apellatsioonikoda pidanud selle omal algatusel tõstatama.
- 24 Seega tuleb tagasi lükata ühtlustamisameti ja menetlusse astuja esitatud vastuvõetamatuse vastuväide, kuna Esimese Astme Kohus on pädev hindama, kas vastulausete osakond jättis täitmata kohustuse tõstatada omal algatusel vorminõude võimaliku rikkumise küsimuse, mis seisneb vastulausete osakonna otsusel allkirja puudumises.

— Põhiküsimus

- 25 Esmalt tuleb meenutada, et rakendusmäärus sisaldab menetlusnorme, mida tuleb käesoleval juhul kohaldada. Vastupidiselt sellele, mida väidab hageja, ei saa aga

rakendusmääruse eeskirja 79 punkte a ja b kohaldada, kuna need puudutavad teadete edastamist ühtlustamisametile. Rakendusmääruse eeskirjad 55, 61 ja 65 puudutavad ühtlustamisameti teateid ja kujutavad endast seega neid sätteid, mida tuleb käesoleval juhul kohaldada.

26 Rakendusmääruse eeskirjast 55 tuleneb, et kõigis ühtlustamisameti otsustes, teadetes ja teatistes märgitakse ära vastava küsimuse eest vastutav ühtlustamisameti osakond või muu üksus ja vastutava ametniku või vastutavate ametnike nimed. Otsustel, teadetel ja teatistel peab olema ametniku allkiri või ametnike allkirjad või nende asemel ühtlustamisameti trükitud või pitsatiga löödud pitsar, kusjuures ühtlustamisameti juhataja võib lubada kasutada ühtlustamisameti vastutava osakonna või üksuse ja tuvastamiseks muid vahendeid, kui otsused, teated või teatised edastatakse faksi teel või muude tehniliste sidevahendite abil. Rakendusmääruse eeskirja 61 lõike 2 punkt d tunnustab otsustest faksi teel teatamise kehtivust, kusjuures edastamise üksikasjad määrab ühtlustamisameti juhataja rakendusmääruse eeskirja 65 lõike 1 kohaselt. Sellest tulenevalt piisab otsuse EX-97-1 artikli 1 kohaselt sellest, kui osakond või muu üksus on täpsustatud otsuse päises ja kui otsuse, teatise või teate lõpus on ära näidatud vastutava ametniku või vastutavate ametnike täisnimed.

27 Käesoleval juhul tuleb meenutada, et osakonna otsus sisaldab ühelt poolt ühtlustamisametis läbivaatamise astme ja osakonna nime, kes selle otsuse on teinud, ja teiselt poolt vastutavate ametnike nimesid. Järelikult on vastulausete osakonna ilma allkirjata otsuse edastamine faksi teel kooskõlas rakendusmääruse ja otsuse EX-97-1 nõuetega. Seega on vaidlustatud otsus hagejale edastatud nõuetekohaselt.

28 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide: määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 3 rikkumine

Poolte argumendid

- 29 Hageja märgib, et Wyomingi äriühingu juhataja Oliver andis oma 1. juuni 1996. aasta avalduses hagejale selge ja täpse nõusoleku asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse esitamiseks. Järelikult ei andnud Wyomingi äriühingu vara ülevõtmine menetlusse astujale mitte mingit õigust 1. juuni 1996. aasta avalduses nimetatud kaubamärkide suhtes, sest nendest õigustest oli loobutud juba enne müügilepingu sõlmimist.
- 30 Hageja teatab samuti, et menetlusse astuja ei ole mitte kunagi proovinud taganeda Oliveri antud nõusolekust ja on piirdunud ainult väitmisega, et ta ei olnud sellest nõusolekust teadlik. Lisaks ei saa asjaolu, et M. Oliver võib-olla ei teavitanud menetlusse astujat 1. juuni 1996. aasta avalduse olemasolust, hagejale süüks panna, sest hageja meelest ei olnud tema kohustus kontrollida, kas Oliver teavitas menetlusse astujat 1. juuni 1996. aasta avalduse olemasolust. Tegelikult puudutas võimalik teabepuudus ainult Wyomingi äriühingu vara müügilepingu pooli, kuna nad pidid kõnealuse lepingu sõlmimisel üles näitama asjakohast hoolsust.
- 31 Lisaks sellele toob hageja esile, et mitte ükski määruse nr 40/94 säte ei näe ette, et sellise nõusoleku kehtivus oleks ajaliselt piiratud. Järelikult ei saa asjaolul, et registreerimistaotlus esitati alles 1997. aastal, olla mitte mingit mõju saanud nõusoleku kehtivusele. Apellatsioonikojal ei olnud ka võimalik oma seisukohti toetada sedastusega, et kaubamärgiõiguste tasuta võõrandamine on ebatavaline,

kuna selline seisukoht tugineb majanduslikel kaalutlustel, mis ei ole tema pädevuses. Lõpuks väidab hageja, et nõusoleku andmine on piisav alus kaubamärgi registreerimise taotluse esitamiseks määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 3 alusel.

32 Ühtlustamisamet jagab hageja seisukohta 1. juuni 1996. aasta avalduse kohta, leides, et selles väljendub toleaeagse kaubamärgiomaniku selge ja täpne nõusolek, mis annab hagejale õiguse taotleda asjaomase kaubamärgi registreerimist Euroopas. Pealegi ei mõjuta antud nõusoleku kehtivust oletus, et Oliver ei teavitanud menetlusse astujat selle avalduse olemasolust. Apellatsioonikoda on teinud vale järelduse selles osas, milles vaidlustatud otsusega ei tunnustata 1. juunil 1996 saadud nõusoleku kehtivust. Siiski ei tulene sellest veast vaidlustatud otsuse tühisust.

33 Tegelikult on ühtlustamisamet seisukohal, et menetlusse astuja ei ole seotud Wyomingi äriühingu juhataja nõusolekuga. Igal juhul leiab ühtlustamisamet, et küsimus, kas menetlusse astuja on seotud eelmise kaubamärgiomaniku nõusolekuga, sõltub asjaomaste lepingusätete tõlgendusest ja poolte võetud mitmesugustest kohustustest, ning seda eelkõige Ühendriikide lepinguõiguse alusel. Välisriigi õigus on asjaolu, mida apellatsioonikoda ei ole hinnanud ning sel põhjusel ei saa Esimese Astme Kohus rajada seisukohta asjaoludele, mida ei ole vaidlustatud otsuses hinnatud.

34 Oletades esiteks, et nõusolek jäi kehtima Wyomingi äriühingu vara ülevõtmisel menetluse astuja poolt, leiab ühtlustamisamet, et tuleb kindlaks teha, kas nõusolekut tuleb pidada tühistatuks sellel päeval, mil hageja ja menetlusse astuja ärisuhted lõppesid. Selles osas väidab ühtlustamisamet, et 1. juuni 1996. aasta avaldus kujutab endast loobumist õigusest vaidlustada selline kõnealuse kaubamärgi registreerimise taotlus nagu see, mille hageja esitas, mitte õiguste loovutamist. Niisiis võib selline loobumine tuleneda ühepoolsest avaldusest, mis on siduv üksnes isikule, kes selle on teinud, ja on kehtiv ainult asjaosaliste suhtes. Mõistagi juhul kui nõustuda sellega, et agendiga ärisuhete lõppedes kaotab nõusolek mõtte, siis ei saanud nõusolek pärast asjaomast ülevõtmist seega kehtima jääda.

35 Oletades teiseks, et nõusolek ei jäänud kehtima Wyomingi äriühingu vara ülevõtmisel menetlusse astuja poolt, leiab ühtlustamisamet, et tuleb otsustada, kas hagejal on võimalik tugineda mõistlikule põhjendusele, mis võib puuduvat nõusolekut asendada. Ta juhib tähelepanu sellele, et apellatsioonikoda tundub olevat nõustunud sellega, et hageja teadis või vähemalt pidi teadma, et menetlusse astujat ei olnud teavitatud 1996. aasta juuni avaldusest, sest menetlusse astujal ei olnud kohustust tõendada, et nimetatud avaldus ei ole tema jaoks siduv. Niisiis oleks hageja pidanud menetlusse astujat sellest teavitama või saatma talle teate oma soovi kohta esitada registreerimistaotlus; vaidlustatud otsuses leitakse, et hageja tegutses pahauskselt. Lisaks kaotas hageja selle asjaolu teadlikult menetlusse astuja ees mahavaikimisega kõik võimalused tugineda sellele, et taotluse esitamine toimus kaubamärgiomaniku nõusolekul. Igal juhul tõendab menetlusse astuja vastulause, et ta ei ole hageja registreerimistaotlusega üldse nõus.

36 Lõpuks on ühtlustamisamet seisukohal, et Esimese Astme Kohus peaks jätma käesoleva hagiavalduse rahuldamata juhul, kui ta peab vaidlustatud otsuses esitatud

seisukoha jõusse jätmist kohaseks mõnel muul põhjusel, või vastasel juhul peaks hagi rahuldama ainult teise väite osas ja saatma asja apellatsioonikojale tagasi uue otsuse tegemiseks.

- 37 Menetlusse astuja väidab, et hageja kohustus on esitada tõendeid kaubamärgi-omaniku poolt nõuetekohaselt antud nõusoleku olemasolu kohta. Lisaks toob menetlusse astuja esile, et Esimese Astme Kohus ei tohiks võtta arvesse 1. juuni 1996. aasta avaldust, kuna hageja esitas asjaomase avalduse tõlke inglise keelde — mis oli käesoleval juhul menetluskeel ka ühtlustamisametis — alles käesoleva menetluse raames. Niisiis vastavalt määrusele nr 40/94 ja rakendusmäärusele peab juhul, kui tõend ei ole esitatud menetluskeeles, selle esitanud pool korraldama selle tõlkimise menetluskeelde. Igal juhul ja hoolimata määruse nr 40/94 rikkumisest ei tõenda 1. juuni 1996. aasta avaldus Oliveri antud kehtiva nõusoleku olemasolu; lõpuks ei esitanud hageja mitte ühtegi tõendit, mis võiks tõendada tema registreerimistaotluse õigustatust.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 38 Tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 3 eesmärk on kaubamärgi kuritarvitamise takistamine kaubamärgiomaniku agendi poolt, kuna agent võib kasutada neid teadmisi ja kogemusi, mis ta on omandanud ärisuhetes kaubamärgiomanikuga ja lõigata õigustamatult kasu kaubamärgiomaniku tehtud pingutustest ja investeeringutest.

- 39 Kuna käesoleval juhul ei ole hageja Esimese Astme Kohtus vaidlustanud oma staatust kaubamärgiomaniku agendina, siis tuleb uurida, kas tal oli kaubamärgiomaniku nõusolek, mis lubaks registreerimistaotluse esitada.
- 40 Mis puudutab kaubamärgiomaniku antud selget, täpset ja tingimusteta nõusolekut, millega lubatakse hagejal esitada asjaomase kaubamärgi registreerimise taotlus, siis tuleb meenutada, et apellatsioonikoda leidis, et sellist nõusolekut 1. juuni 1996. aasta avaldusest ei tulene.
- 41 Ühtlustamisamet väljendab oma kirjalikes märkustes seisukohta, et apellatsioonikoda eksis, kui leidis, et 1. juuni 1996. aasta avaldus ei sisalda selget, täpset ja tingimusteta nõusolekut. Seega tuleb ühtlustamisameti menetlusliku seisundi kohta sedastada, et Esimese Astme Kohus on asunud 25. oktoobri 2005. aasta otsuses kohtuasjas T-379/03: Peek & Cloppenburg vs. ühtlustamisamet, EKL 2005, lk II-4633, punkt 22) seisukohale, et ühtlustamisamet ei pea süstemaatiliselt kaitsma kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid või taotlema alati nende otsuste peale esitatud hagide rahuldumata jätmist (Esimese Astme Kohtu 30. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-107/02: Betz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Atofina Chemicals (BIOMATE), EKL 2004, lk II-1845, punkt 34). Seevastu ei saa ühtlustamisamet esitada apellatsioonikoja otsuse tühistamise või muutmise nõuet punktides, mida hagiavalduses ei ole välja toodud, või esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole välja toodud (12. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-106/03 P: Vedial vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-9573, punkt 34).

- 42 Järelikult on ühtlustamisametil õigus apellatsioonikoja esitatud põhjendustest kõrvale kalduda, esitades juriidilist seisukohti, mis erinevad vaidlustatud otsuses esitatutest, tingimisel et ühtlustamisameti esitatud argumendid ei ole käsitletavad uute tühistamisväidetena.
- 43 Menetlusse astuja argumentide kohta, et apellatsioonikoda ei oleks tohtinud arvestada 1. juuni 1996. aasta avaldust, kuna seda ei olnud tõlgitud menetluskeelde, kuigi apellatsioonikoda lükkas tõlke puudumise tõttu tagasi menetluse astuja esitatud dokumendid, siis tuleb rõhutada, et asjaomaste dokumentide tagasilükkamine toimus rakendusmääruse eeskirja 17 lõike 2 alusel. See säte erineb üldisest kasutatavaid keeli puudutavast ühtlustamisameti korrast, mida kohaldatakse dokumentide esitamisele ja kasutamisele ühtlustamisameti menetlustes ja mida on kirjeldatud rakendusmääruse eeskirja 96 lõikes 2 ning mille kohaselt juhul, kui dokumentide keel ei ole menetluskeel, võib ühtlustamisamet nõuda tema määratud tähtaja jooksul tõlke esitamist sellesse keelde või menetluspoole valikul ühte ameti keeltest. Rakendusmääruse eeskirja 17 lõige 2 paneb seega menetlusosaliste vahelise menetluse (*inter partes* menetlus) alustanud poolele suuremad kohustused kui need, mis üldjuhul on pooltel ühtlustamisametis toimivas menetluses. See erisus on põhjendatud vajadusega järgida võistlevuse põhimõtet ja tagada *inter partes* menetluses poolte protsessuaalne võrdsus (Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas T-232/00: Chef Revival USA vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Massagué Marín (Chef), EKL 2002, lk II-2749, punkt 42).
- 44 Täiendavate dokumentide tõlke suhtes on ühtlustamisametil rakendusmääruse eeskirja 96 lõike 2 kohaselt kaalutusõigus. Seega kaebuse saksa keeles esitamisega ja määratud tähtaja jooksul selle ingliskeelse tõlke esitamisega järgis hageja käesoleval juhul rakendusmääruse eeskirja 96 lõiget 2 (vaidlustatud otsuse punktid 11 ja 14). Asjaolu, et apellatsioonikoda ei pidanud rakendusmääruse eeskirja 96 lõike 2

kohaldamisel vajalikuks nõuda ühe hagiavaldusele lisatud dokumendi, s.o 1. juuni 1996. aasta avalduse tõlget, ei riku võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna rakendusmääruse eeskirja 96 lõiked 1 ja 2 käsitlevad objektiivselt erinevaid olukordi.

45 Arvestades 1. juuni 1996. aasta avalduse sisu, tuleb rõhutada, et sellest nähtub, et Wyomingi äriühing loobub otseselt kõigist õigustest (*expressly waives all of the rights*) asjaomase kaubamärgi registreerimisel Euroopas. Lisaks sellele on 1. juuni 1996. aasta avalduse lisas, mille apellatsioonikoda tunnistas vastuvõetavaks, selgelt märgitud, milliseid kaubamärke selles avalduses silmas peetakse.

46 Lisaks sobib meenutada, et hageja ja Wyomingi äriühing olid tegelikes ja tulemuslikes ärisuhetes 1. juuni 1996. aasta avalduse tegemise ajal, mis võib selgitada asjaolu, et eelmine kaubamärgiomanik otsustas anda nõusoleku rahalist vastutasu saamata. Igal juhul ei saa asjaolu, et selline nõusolek ei ole tavaline, iseenesest seada kahtluse alla tegelikult antud nõusoleku kehtivust, nagu seda andis mõista apellatsioonikoda.

47 Asjaolu, et Oliver ei teavitanud menetlusse astujat 1. juuni 1996. aasta avalduse olemasolust, ei mõjuta nimetatud kuupäeval antud nõusoleku kehtivust.

48 Järelikult tuleb 1. juunil 1996 hageja saadud nõusolekut pidada selgeks, täpseks ja tingimusetuks.

- 49 Selle kohta, kas nõusolek kehtis registreerimistaotluse esitamise päeval, 16. septembril 1997, võib märkida, et kaubamärgi omanik vahetus pärast nõusoleku andmist ja enne asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse esitamist. Siiski tuleb märkida, et apellatsioonikoda, leides ekslikult, et 1. juuni 1996. aasta avaldus ei sisalda selget, täpset ja tingimusteta nõusolekut, mis lubaks hagejal esitada asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse, ei arutlenud küsimuse üle, kas see nõusolek jäi kehtima pärast Wyomingi äriühingu vara ülevõtmist. Kuna seda küsimust, mille vastus sõltub otseselt õigusest, mida tuleb kohaldada pooltevahelistes õigus- ja ärisuhetes, ei ole kaalutud ühtlustamisameti menetluses, ei või Esimese Astme Kohus selles osas seisukohta võtta.
- 50 Apellatsioonikoda oleks pooltevahelistes õigus- ja ärisuhetes kohaldatavat õigust silmas pidades käesoleval juhul pidanud kindlaks tegema, kas ja juhul kui, siis mil määral need suhted jäid kehtima pärast Wyomingi äriühingu vara ülevõtmist selliselt, et menetlusse astuja oli võtnud üle eelmise kaubamärgiomaniku õigused ja võimalikud kohustused. Sellisel juhul oleks ta pidanud eelkõige välja selgitama, kas hageja 1. juunil 1996 saadud nõusolek jäi kehtima pärast Wyomingi äriühingu vara üleminekut. Jaatava vastuse korral oleks ta pidanud uurima, kas asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise päeval oli see nõusolek menetlusse astuja jaoks siduv või mitte. Sellisel juhul, kui menetlusse astuja ei olnud seotud asjaomase nõusolekuga, oleks apellatsioonikoda pidanud kontrollima, kas hagejal on võimalik tugineda mõistlikule põhjendusele, mis võib puuduvat nõusolekut asendada.
- 51 Eeltoodust tulenevalt tuleb nõustuda teise väitega osas, milles apellatsioonikoda ei tunnustanud 1. juuni 1996. aasta nõusoleku kehtivust, ning seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada.

Kohtukulud

- 52 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud ühtlustamisameti kahjuks, jäetakse tema kohtukulud tema enda kanda ja mõistetakse temalt vastavalt hageja nõudele välja hageja kohtukulud, välja arvatud need, mis on seotud menetlusse astumisega. Kuna hageja ei ole nõudnud, et kohtukulud mõistetaks välja menetlusse astujalt, mida ta oleks võinud veel teha kohtuistungil, kannab ta ise oma kohtukulud, mis on seotud menetlusse astumisega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 8. novembri 2004. aasta otsus (asi R 493/2002-2).
2. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista ühtlustamisametilt välja hageja kohtukulud, välja arvatud need, mis on seotud menetlusse astumisega.

3. **Jätta hageja kohtukulud, mis on seotud menetlusse astumisega, tema enda kanda.**

4. **Jätta menetlusse astuja kohtukulud tema enda kanda.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. septembril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

J. Pirrung